

Ivan Šaško, pomoćni biskup zagrebački
Pozdravna riječ
na svečanosti promocije magistara struke
Hrvatskoga katoličkog sveučilišta
Velika dvorana HKS-a, subota 12. studenoga 2022. u 11 sati

Dragi primatelji i primateljice magistarskih diploma,
dragi naši 'unikati'!

Rado sam danas s vama, sa sveučilišnom zajednicom Hrvatskoga katoličkog sveučilišta, u ovome lijepom ozračju *očitovanja zahvalnosti, uspjeha i čestitaka* koje vam i ja izražavam ponajprije *kao izaslanik kardinala Josipa Bozanića*, našega zagrebačkog nadbiskupa i Velikoga kancelara.

U našim životima postoje *pojave i predmeti koji imaju snagu u sebi sažeti puno vremena, događaja, doživljaja i osjećaja*. I dok se u pojedinim trenucima čini da bi neposrednost susreta mogla biti zamijenjena nekim drugim, 'distanciranim' oblicima, vrijednost određenih vidljivih i opipljivih sitnica, ostaje.

Taj neobičan način, po kojemu sitnice mogu nositi velike sadržaje postaju dragocjenosti, *vidljivo je i danas – čini se najviše – u jednome listu papira*, na jednoj 'povelji' na kojoj je istaknuto nekoliko znakova, slova i podataka.

U dokumentu koji primete *zgusnuti su važni dijelovi vaših života*, privlačnosti i oduševljenja, nadanja, odluka i razmišljanja, prošloga i sadašnjega, postajući novim polazištem za vrijeme pred vama.

No, taj je list nositelj i *užih i širih zajednica* koje su prisutne i u ovoj dvorani. Na njemu trepere ljubavi vaših roditelja, vaših obitelji, prijatelja, podupiratelja, raznih suputnika koji vas vole, koji vam žele dobro, koji vam se raduju.

Na tome su dokumentu *predstavnici našega Sveučilišta*, sveučilišnoga i akademskoga života: *vaš rektor*, veleučeni gospodin profesor dr. Željko Tanjić, *prorektori, pročelnice i pročelnici, vaši sveučilišni profesori i djelatnici* koji su vam u mnogočemu pomagali. Čestitajući vama, čestitam svima njima. Pronaći ćete ih i nakon današnjega dana vidljive na diplomu, onako kako to slova ne mogu pokazati drugima, nego samo vama, u vašoj jedinstvenosti, u neponovljivosti doživljaja i života.

U taj je dokument višestruko *utkana naša Zagrebačka nadbiskupija i cijela Crkva* kojoj je stalo do odgoja i obrazovanja, koja svoj pogled ima usmjeren na *blagoslov u prolaznome životu, ali u svjetlu vječnosti*, znajući da je već ovdje na zemlji njoj povjerena klica nebeskoga kraljevstva. Zbog toga je na diplomu jasan trag kršćanske kulture nošene Radosnom viješću o ljubavi Boga prema čovjeku, o našoj vječnoj sreći i spasenju.

Na diplomi je prisutna i *hrvatska domovina*, Božji dar kojim su protkani i vaši životi, a što je vidljivo u spletu dobra, istine i ljepote koje ste spoznavali, učili i kojima ste sami izazvani da ih nosite drugima kao posebno osposobljeni u pitanjima komunikologije, povijesti, psihologije, sestrinstva i sociologije.

Domovina je na politički način dijelom *izražena u Hrvatskoj državi*, znakovi koje su također dio diplome. Ali, danas smo osjetili i njezinu važnost u pjevanju himne, a raduje nas i nazočnost cijenjenoga gospodina Ministra (Radovana Fuchsa).

Sve životne sastavnice danas su *u veličini malenosti*. Ovdje je i svjetlo i pogled, i zvuk i pokret, i miris i okus, i svečano ruho i ljepota duha. Onako kako priliči slavlju. Veličine je teško ponijeti sa sobom, a sitnice – one su tako ponizno snažne da uvijek stanu u neki džep, u neki pretinac, 'file', u neku brazdu, poput sjemena, spremne rasti.

Da, *pokazivat će vam poteškoće, lomiti nadu, gurati vas u beznađe*, želeći vas puno puta izgurati iz svega što je upisano na diplomi, udaljiti vas: od obitelji, od bližnjih, od prijatelja, od Crkve, od domovine, od jezika i naroda, od sjećanja i planiranja... Posegnite u neko malo spremište duše u kojemu ćete *pronaći i današnji dan* i u njemu naizgled – sitnice. I diploma, najčešće služi da bismo nešto pokazali ili dokazali drugima. Nekada ju pogledajte *da biste vidjeli lijepu istinu o sebi i bližnjima*.

Jer, danas smo dužni spojiti veličinu i malenost. Naime, vi primete *naslov uz svoje ime koji govori da ste magistri i magistre*, učitelji i učiteljice. Nešto uistinu veliko, jer riječ 'magister' neki vide kao složenicu dviju latinskih riječi: *magis+ter; ter-magis*: 'triput veći'. To je vrijednost istinskih učitelja, neizmjerana. Ipak, u svemu ne zaboravite da imamo jednoga Učitelja, Krista, a da smo svi mi služitelji, ministri. Na istome tragu, riječ *minister, ter+minus* značila bi: 'triput manji'.

Kada sveti Augustin piše o učiteljskome pozivu u djelu *De magistro*, kaže: „Učitelj svih je na nebu, a što to znači naučit će nas onaj od kojega smo... upozoreni da se damo poučiti *ponovno dolazeći do njega u svojoj nutarnjosti*. Ljubiti ga i poznavati ga jest istinska sreća.“ (Quid sit autem in coelis, docebit ipse a quo etiam per homines signis admonemur et foris, *ut ad eum intro conversi erudiamur*: quem diligere ac nosse beata vita est.)

Svi, dakle, u sebi nosimo učiteljski glas koji će i vama i nama *pomoći da čitate diplomu u njezinoj izvanjskoj neznatnosti, ali u nutarnjemu bogatstvu i veličini* koja govori o ljubavi, jedincatoj, unikatnoj.

Čestitam! Bog vas blagoslovio!